

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

A quibus homo verecundetur. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Vtrum homo magis verecundetur à personis ma-
gis coniunctis?

698

Ad tertium sic procedit. Videtur, quod homo
lib. 2.c.6. non magis verecundetur à personis magis con-
iunctis. Dicitur enim in 2. Rhetor. * quod homines
circa me-
dium, &
posse med. magis erubescunt ab illis, à quibus volunt in admira-
tione haberi. Sed hoc maximè appetit homo à
melioribus, qui quandoque non sunt magis coniuncti. Ergo homo non magis erubescit de magis coniunctis.

¶ 2 Præterea, illi videntur esse magis coniuncti, qui sunt similius operum. Sed homo non erubescit de suo peccato ab his quos fecit simili peccato subiacet. *Colligi-*
*re: quia sicut dicitur in 2. Rhet. * quæ quis ipse facit,*
tur ex li. hæc proximis non vetat. Ergo homo non magis ver-
2.c.6. 10. *cundatur à maximè coniunctis.*

¶ 3 Fræterea, Philosophus dicit in 2. Rhetor.
li. 2.c.6. à quod homo magis verecundatur ab his qui propalante
me. 10.6. multis quod sciunt, sicut sunt irrisores, & fibula-
rum fictores. Sed illi qui sunt magis coniuncti, pon-
solent vitia propalare. Ergo ab eis non maxime ed
verecundandum.

¶ 4 Præterea, Philosophus * ibidem dicit, quod
2.2.rhet. homines maximè verecundantur ab eis, inter quos
e.6. à me. in nullo defecerunt, & ab eis à quibus primò ali-
3om.6. quid postulant, & quorum nunc primò volunt esse
amici. Huiusmodi autem sunt minus coniuncti.
Ergo non magis verecundatur homo de magis coniunctis.

¶ 5 SED contra est, quod dicitur in 2. Rethor.
li. 2.c.6. 2. quod eos, qui semper acerunt, homines magis er-
me. 10.6. bescunt.

R E S P O N D E O dicendum, quod cum viupe-
rium honori opponatur, sicut honor importat testi-
monium quoddam de excellentia alicuius; & principi-
us est secundum virtutem: ita etiam approbrium
cuius timor est verecundia, importat testimonium o-

defectu alicuius, & præcipue secundum aliquam cul-
pam. Et ideo quanto testimonium alicuius reputatur
maioris ponderis, tanto ab eo aliquis magis verecun-
datur. Potest autem testimonii aliquod maioris pon-
deris reputari, vel propter eius certitudinem verita-
tis, vel propter effectum. Certitudo autem veritatis
adest testimonio alicuius, propter duo. Vno quidem
modo propter rectitudinem iudicij: sicut patet de sa-
pientibus & virtuosis, à quibus homo & magis deside-
rat honorari, & magis verecundatur. * Vnde à pueris
& bestijs nullus verecundatur, propter defectum recti-
iudicij qui est in eis. Alio modo, propter cognitionē
eorum de quibus est testimonium: quia vniuersusque
benē iudicat quæ cognoscit. Et sic magis verecunda-
mūr à personis coniunctis, quæ facta nostra magis cō-
siderant. * A peregrinis autem & omnino ignotis, ad
quos facta nostra non perueniunt, nullo modo vere-
cundamur. Ex effectu autem est aliquod testimonium
magni ponderis, propter iuuamentū vel nocimentū
ab eo proueniens. Et ideo magis desiderant homines
honorari ab his qui possunt eos iuare; & magis ve-
recundantur ab his qui possunt nocere. Et inde etiam
est, quod quantum ad aliquid, magis verecundamur à
personis coniunctis, cum quibus semper sumus con-
uersatur, quasi ex hoc nobis perpetuum proueniat de-
trimentum. Quod autem prouenit à peregrinis, &
transuentibus, quasi citò pertransit.

Ad primum ergo dicendum, quod similis ratio
est propter quam verecundamur de melioribus &
magis coniunctis: quia sicut meliorum testimonium
reputatur magis efficax propter vnuersalem cognitionē
quam habent de rebus, & immutabilem
sententiam à veritate: ita etiam familiarium per-
sonarum testimonium videtur magis efficax propter
hoc, quia magis cognoscunt particularia quæ circa
nos sunt.

Ad secundum dicendum, quod testimonium eorum
qui sunt nobis coniuncti in similitudine peccati,
non

Arist. R.
6. Rhet. c.
6. ante fi.
Arist. le.
2. Rhet. c.
6. decli-
natio ad
finem.

192 QVÆST. CXLIV. ART. III.
nō reformidamus: quia non estimamus, quod defec-
tum nostrum apprehendant, vt aliquid turpe.

Ad tertium dicendum, quod a propalantibus vere-
cundam propter nōcumentū inde proueniens: quod
est dissimilatio apud multos.

Ad quartum dicendum, quod etiam ab illis, inter
quos nihil mali fecimus, magis verecundam propter
nōcumentū sequens: quia scilicet per hoc amittim-
us bonam opinionem, quam de nobis habebant; &
etiam quia conteria juxta se posita, maiora videntur
mauit, aliquid turpe percipit, apprehendit hoc vi-
tuperius. Ab illis autem à quibus aliquid de nouo po-
nulamus, vel quorum nunc primè volumus esse ami-
ci, magis verecundam, propter nōcumentū inde
proueniens, quod est impedimentum implenda peti-
tionis, & amicitiae consummandæ.

A R T I C. I V.

Vitrum etiam in virtuosis hominibus posse esse
verecundia?

699

Psal. 43.

10. 7. &

4 ethi. le.

17. 10. 3.

li. 2. c. 6. à

me. 10. 6.

¶ 2 Præterea, Philosophus dicit in 2. * Rhet. quod
homines non solum erubescunt vitia, sed etiam signi-
vitiorum. Quæ quidem contingit etiam esse in virtuo-
si. Ergo in virtuosis potest esse verecundia.

¶ 3 Præterea, Verecundia est timor ingloriationis,

Sed contingit aliquos virtuosos ingloriosos esse, pa-

tientur. Ergo verecundia potest esse in homine,

virtuoso.

¶ 4 Præterea, Verecundia est pars temperantie,

vt * dictum est. Pars autem non separatur à toto. ergo

q. præc.